

ଜାତୀୟ ଜୀବନ

● ମଧୁସୂଦନ ଦାସ

ଲେଖକ ପରିଚୟ :

ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ (୧୮୪୮-୧୯୩୪) ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍ତ ପ୍ରତୀକ । ସେ ଥିଲେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶାର ନବନିର୍ମାତା । ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରେରଣା ଓ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ (୧୯୦୩) ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଭାରତରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଭାଷାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ୧୯୩୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧ ତାରିଖରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେବାର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ମାଟି, ମଣିଷ ଓ ଭାଷାକୁ ସେ ପ୍ରାଣ ଭରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପ, ରାଜନୀତି, ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଇନ୍ ବ୍ୟବସାୟ, ରାଜନୀତି ଓ ସାମ୍ବାଦିକତା — ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ । ସ୍ୱାଭିମାନର ସହିତ କିପରି ବଞ୍ଚିବାକୁ ହୁଏ, ତାହା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ସେ ଶିଖାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର କର୍ମମୟ ଜୀବନରେ ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ନିମିତ୍ତ ସେ ଅଧିକ ସମୟ ପାଇନଥିଲେହେଁ ନିଶ୍ଚୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସାତଗୋଟି ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ କବିତା ରଚନା କରିଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ ମାନସର ଯଥାର୍ଥ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ‘ଜାତୀୟ ଜୀବନ’ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ଏକ ବିଶେଷ ଅଧିବେଶନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଭିଭାଷଣର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପ । ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଏବଂ ମାନବର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ସମ୍ପର୍କର ନିରୂପଣ, ଜାତୀୟ ଜୀବନର ସ୍ୱରୂପ ଓ ପରାଧୀନ ଉତ୍କଳାୟମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟତାର ସ୍ରୋତରେ ସାମିଲ ହେବା ନିମିତ୍ତ ଏଥିରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଅଛି କି ? ଜାତିଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଭାବ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଜୀବନ ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଜୀବନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ, ତାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନ । ଜୀବନ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ, ତାହା କାଲି ଶୁଣାନରେ ଶେଷ ହେବ । ଶରୀରର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ବିଦ୍ୟମାନ ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ । ତେବେ ପାର୍ଥବ ଜୀବନର

ଆକର୍ଷଣୀ ଶକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ, ମୋ ଅପତ୍ୟ, ମୋର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଭୂତ ପାର୍ଥବ ଭାବଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ତଳକୁ ଓଟାରୁ ଅଛି । ଉପରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜୀବନର ଆକର୍ଷଣୀ ଶକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର ପ୍ରାଣ-ପରିତ୍ରାଣ, ମୋର ଅନନ୍ତ ବିଶ୍ରାମ ସ୍ଥାନ ମୋତେ ସର୍ବଦା ଉପରକୁ ଟାଣୁଅଛି । ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତି ଓ ସମାଜ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେହି ଜାତି ଓ ସମାଜମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଜୀବନ ମିଳାଇ ଆଳାପ କରିବା

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କର୍ମ । ଜାତୀୟ ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ, ଜାତିଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ହେବ । ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସଭାବ ତହିଁର ଉଚ୍ଛେଦ ହେବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଭାବ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ, ତାହା କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର । କେହି କେହି ଏପରି ବିଚାର କରନ୍ତି ଯେ, ଜାତୀୟ ସଭାବ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅସଭାବ ରହିବ ନାହିଁ । ଏପରି ବିଚାର ଭ୍ରାନ୍ତିମୂଳକ । ଜାତୀୟ ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଜାତି ଭିତରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବାଦ ସମୂଳେ ଲୋପ ପାଇବା ଅସମ୍ଭବ । ଏପରି କେହି ମନେ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ, ଉତ୍କଳରେ ଜାତୀୟ ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ତହିଁର ମୂଳଦୁଆ ଦୃଢ଼ ହେଲେ ଆମ୍ଭ ଦେଶରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବିବାଦ ଆଦୌ ରହିବ ନାହିଁ ଓ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଉଠିଯିବ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ଅସଭାବ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଜାତୀୟ ସଭାବରେ କିଛି ଅଭାବ ଘଟିବ ନାହିଁ । ମୁଁ କୌଣସି ଶିକ୍ଷିତ ଓ ପଦସ୍ଥ ଉତ୍କଳୀୟଙ୍କଠାରୁ ତଳଲିଖିତ ମର୍ମରେ ଚିଠି ପାଇଅଛି —

“ମୋ ସଙ୍ଗେ ଆପଣଙ୍କ ମନ ମିଳିଲା ନାହିଁ, ଅତଏବ ମୁଁ ସମ୍ମିଳନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ ।” ଏଥିର କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଅଭାବ । ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଗଠିତ ହେଲେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଅସଭାବ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଜାତୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବା, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ।

ପ୍ରଥମେ ଆକାଶରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳବିନ୍ଦୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡ଼େ । ତତ୍ପରେ ଜଳବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଜଳଧାରା ହୋଇ ତଳକୁ ବହିଯାଏ । ଏହିପରି କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଜଳଧାରା ମିଶି ଗୋଟିଏ ନାଳରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ଏହିପରି କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନାଳ ନଦୀରେ ପରିଣତ ହୋଇ ତଳକୁ ବହିଯାଏ ଓ ଶେଷରେ ସମୁଦ୍ରରେ ଯାଇ

ପଡ଼େ । ଆପଣମାନେ ଦେଖନ୍ତୁ, ସବୁ ସ୍ଥଳରେ, ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଜଳ ନିଜର ଜାତୀୟ ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରି ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଟେକ ରଖିଅଛି । ଜଳର ଜାତୀୟ ଗୁଣ ନିମ୍ନ ଗତି । ବିନ୍ଦୁଏ ଜଳରେ ସେହି ଗୁଣ ବିଦ୍ୟମାନ ଓ ମହାସମୁଦ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ ନିଜର ଜାତୀୟ ଗୁଣକୁ ହରାଇ ପାରି ନାହିଁ । ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଅଛି । ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ, ସବୁ କାଳରେ, ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଟେକ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେବେ କେହି ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି ସେ ଭ୍ରମ ଅତିଶୀଘ୍ର ସଂଶୋଧନ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେବେ କେହି ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ଗାଳି ଦିଏ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭ ମନରେ ରାଗହୁଏ କାହିଁକି ? ଏଥିର କାରଣ ନିରୂପଣ କରିବାକୁ ଗଲେ କ୍ଷଷ୍ଟ ଜଣାଯିବ ଯେ ଏହା ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଚିହ୍ନ । ଯେବେ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଚିହ୍ନ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଁ ସେତେବେଳେ ନିଜ ନିଜକୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମୋ ଜାତିର ନିନ୍ଦା ହେବ କି ନାହିଁ ? ମୁଁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଲେ କିମ୍ବା ଖୋସାମତ କଲେ ଏହି ନିନ୍ଦାରେ ମୋ ଜାତି ଭାଗୀ ହେବ, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ମୋତେ ଯେବେ ଜଣେ କୁବାକ୍ୟ କହେ, ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରତି ଉତ୍ତର କଲେ ତଦ୍ଦ୍ଵାରା ମୋ ଜାତିର ଗୌରବ ବୃଦ୍ଧି ହେବ କି ନାହିଁ ? ଜାତିର ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲେ ଜାତୀୟ ଲୋକେ ତହିଁର ସୁଫଳ ଭୋଗ କରିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଜାପାନ ଜାତିଙ୍କ ବିଷୟ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଭାପତି ମହାଶୟ ତାହାଙ୍କର ବକ୍ତୃତାରେ କହିଅଛନ୍ତି । ଜାପାନ ଜାତିର ଉନ୍ନତତର ମୂଳମନ୍ତ୍ର କଣ ? “ମୋର ପ୍ରାଣ ଯାଉ, ଲକ୍ଷେ ଜାପାନୀଙ୍କର ପ୍ରାଣ ଯାଉ, କିନ୍ତୁ ଜାପାନୀ ଜାତିର ମାନ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ”, ଏହି ଭାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାପାନୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନୃତ୍ୟ କରୁଅଛି ।

ଏହି ଭାବ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ଜାପାନୀ ଜାତି ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବତ୍ର ପୂଜିତ ହେଉଅଛି । “ମୁଁ ଦିନେ ମରିବି, ମୁଁ ଆଜି ମଲେ ମୋ ଜାତିର ମାନବୃଦ୍ଧି ହେବ, ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ମାନ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଓ ମୋର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିମାନଙ୍କର ମାନ ବଢ଼ିବ”, ଏହି ଭାବାପନ୍ନ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ଜାପାନ ଜାତି ଗଠିତ । ଜାତିର ମାନବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜଗତର ଚକ୍ଷୁରେ ସେ ଜାତିର ମୂଲ୍ୟ ବଢୁଅଛି, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଜାପାନୀ ଜାତି ଟଙ୍କା କରଜ ନେବାକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲାମାତ୍ରେ ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ ଜାତି ତାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏଥିର କାରଣ ଜଗତର ଚକ୍ଷୁରେ ଜାପାନ ଜାତିର ମୂଲ୍ୟ ବଢୁଅଛି । ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ବଳି ଦେବାକୁ ଶିଖିନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଗଠିତ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ହେବ ଓ ତେତେବେଳଯାଏ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କହିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ କୁକୁରକୁ ଆଦର ସହିତ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ କରି ରଖନ୍ତୁ ଓ ତାକୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ବିଲୁଆ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ, ଦେଖିବ ସେ ବିଲୁଆଟି ଖିଙ୍କାରି ହେଲା ମାତ୍ରକେ ଦେଖି କୁକୁରଟି ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ଗୁଞ୍ଜି ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇ ଆସିବ; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଡାହାଳ କୁକୁର ଛୁଆ ଆଣନ୍ତୁ, ତାକୁ ଗୋଟିଏ ବାଘ ଦେଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ, ଦେଖିବେ ଯେ ଡାହାଳ ଛୁଆଟି ନିର୍ଭୟ ଭାବରେ ମହାବଳ ବାଘଆଡ଼କୁ ଝପଟି ଯିବ । ଯେବେ ସେ ଡାହାଳ କୁକୁର ଛୁଆଟି କଥା କହିପାରୁଥାନ୍ତା, ତାହାର ଅସାମ ସାହସିକତା କାର୍ଯ୍ୟର କାରଣ ଆପଣ ତାକୁ ପଚାରିଲେ ସେ ଏହିପରି ଜବାବ ଦିଅନ୍ତା ।

“ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ମହାବଳ ବାଘକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ମୁଁ ସେହି ବାଘ ହାତରେ ମରିବି । କିନ୍ତୁ ମୋ ଜାତିର ଗୁଣ ସାହସିକତା । ମୁଁ ମୋର ଜୀବନ ପ୍ରତି ମାୟା ରଖି ବାଘ ନିକଟକୁ ନଗଲେ ମୋ ଜାତିର ମାନ ଓ

ମୂଲ୍ୟ କମିଯିବ । ମୁଁ ମରେ ପଛକେ କିନ୍ତୁ ଡାହାଳ କୁକୁରର ଦାମ୍ ମୋର ସାହସିକତା ଦ୍ୱାରା ବଢ଼ିବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।” ଏହି ଉଦାହରଣର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲାବେଳେ ଥରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଭାବିବା ଉଚିତ ଯେ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ମୋ ଜାତିର ମାନ ବଢୁଛି କି ନାହିଁ ? ଯେବେ ମୋତେ ଜଣେ କୁବାକ୍ୟ କହେ ଓ ମୁଁ ଯେବେ ଜାଣିପାରେ ଯେ, ମୁଁ ସେହି କୁବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ନ ଦେଇ ତୁମ୍ଭ ରହିଲେ ମୋ ଜାତିର ମାନ ବଢ଼ିବ ଓ ମୋ ଜାତିର ଗମ୍ଭୀରତା ବଢ଼ିବ, ତାହାହେଲେ ଏପରି ସ୍ଥଳରେ ମୋର ନୀରବ ରହିବା ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଦୋଷ ଗୁଣ ଦେଖିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ, ଯୋଡ଼ିଏ ଆଖିରୁ ଗୋଟିଏ ଆଖି ବନ୍ଦ କର ଓ ଗୋଟିଏ ଆଖି ଖୋଲା ରଖ । ବନ୍ଦ ଆଖିରେ ଅନ୍ୟ ଜାତିଙ୍କର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ ଓ ଖୋଲା ଆଖିରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ନିରୀକ୍ଷଣ କର ଓ ସେହି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଶିକ୍ଷାକର । ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସବୁ ଜାତିଙ୍କଠାରେ ଅନୁକରଣ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଗୁଣ ଅଛି ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବିକାର ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ କିରଣ ବିତରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସମୁଦ୍ରର ଲୁଣି ପାଣିରେ, ମିଶ୍ରି ସରବତରେ, ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କ କିରଣ ପଡୁଛି । କିନ୍ତୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କିରଣ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳତକ ଟାଣିନିଏ ଓ ସେହିଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ପୃଥିବୀରେ ସେଚନ କରେ । ଏଥିରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମହା ଶିକ୍ଷା ପାଉଛୁ ଯେ, ସବୁଠାରେ ଦୋଷତକ ତ୍ୟାଗ କରି ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କର ।

ପରିଶେଷରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହିକି—ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ଭାରତ ଜନନୀଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନୁହନ୍ତି । ସେ ଭାରତ ଜନନୀଙ୍କର ସପତ୍ନୀ କିମ୍ବା ଶତ୍ରୁ ନୁହନ୍ତି । ଭାରତ ଜନନୀଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଛଅଗୋଟି ପୁତ୍ର ।

ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶିଶୁଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ । ଜନନୀ କେଉଁ ଶିଶୁକୁ କ୍ରୋଡ଼ରେ ପୂରାଇ ମଧୁମୟ ସ୍ନେହ ଚକ୍ଷୁରେ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇ ଅଛନ୍ତି, କେଉଁ ଶିଶୁଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟ ଚରିତ୍ରକୁ ଦମନ କରିବା ପାଇଁ ବେତ୍ରାଘାତ କରୁଅଛନ୍ତି, କେଉଁ ଶିଶୁକୁ ନିକଟରେ ବସାଇ ତା’ଠାରୁ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଶିଶୁର ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଜନନୀ ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ମଧୁମୟୀ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଜନନୀ ଶିଶୁକୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାନ୍ତି ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ଆଜି ସେହି ସ୍ନେହମୟୀ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମିଳନୀ ମଣ୍ଡପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ମୂର୍ତ୍ତି ଭାରତମାତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତିବିଶେଷ । ଏହି ରୂପଟି ଭାରତମାତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅବତାର । ଏପରି ସ୍ଥଳରେ ଉତ୍କଳ ଭାରତମାତାଙ୍କର ସପନୀ ନୁହନ୍ତି ।

ସୂଚନା :

ଜାତୀୟ	—	ଜାତିଗତ, ଜାତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ	ମାନ	—	ସମ୍ମାନ, ମହତ୍ତ୍ୱ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର	—	ଭିତର	ନିରୀକ୍ଷଣ	—	ଯନ୍ତ୍ର ସହକାରେ ବା ନିବିଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନରେ ଦେଖିବା
ଅପତ୍ୟ	—	ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟା	ନିର୍ବିକାର	—	ବିକାରଶୂନ୍ୟ
ପ୍ରତିକ୍ଷଣ	—	ସବୁସମୟରେ	ବିଚରଣ	—	ବାଣ୍ଟିବା
ପାର୍ଥିବ	—	ସାଂସାରିକ	ସପନୀ	—	ସଉତୁଣୀ
ପରିତ୍ରାଣ	—	ଉଦ୍ଧାର	ପରିଚର୍ଯ୍ୟା	—	ସେବା, ଉପାସନା
ଆଳାପ	—	କଥାବାର୍ତ୍ତା	ଦମନ	—	ଶାସନ
ସଭାବ	—	ବନ୍ଧୁଭାବ, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ			

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୧. ବିପରୀତାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ଲେଖ ।

ଚିରସ୍ଥାୟୀ , ଅସଭାବ , ଶିକ୍ଷିତ , ନିମ୍ନଗତି , ମିଥ୍ୟାବାଦୀ , ନିନ୍ଦା

୨. ‘ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ’ ପରି ଆଉ ପାଞ୍ଚୋଟି ଯୁଗ୍ମଶବ୍ଦ ଲେଖ ।

୩. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାରକରି ବାକ୍ୟ ଗଠନ କର ।

ପାର୍ଥିବ , ଅପତ୍ୟ , ପଦସ୍ଥ , ମୂଳମନ୍ତ୍ର , ଖୋସାମତ

୪. ବିଶେଷ୍ୟ ଓ ବିଶେଷଣ ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନାଅ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତର , ସଭାବ , ସ୍ୱର୍ଗୀୟ , ବ୍ୟକ୍ତିଗତ , ଜାତି , ପଦସ୍ଥ , ଭ୍ରମ , ମହାବଳ

୫. ‘କ’ ସ୍ତମ୍ଭ ସହ ସଂପର୍କ ଥିବା ଶବ୍ଦଟି ‘ଖ’ ସ୍ତମ୍ଭରୁ ବାଛି ମିଳାଇ ଲେଖ ।

‘କ’ ସ୍ତମ୍ଭ ‘ଖ’ ସ୍ତମ୍ଭ

ଡାହାଳ ବିନ୍ଦୁ

ମହାବଳ ଜୀବନ

ଜଳ କୁକୁର

ପାର୍ଥବ ପରିତ୍ରାଣ

ବାଘ

କ୍ଷୁଦ୍ର ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୬. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି ପାଇଁ ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କାହିଁକି ?
୭. କେଉଁ ଭାବଗୁଡ଼ିକ ମଣିଷକୁ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ତଳକୁ ଓଟାରୁଅଛି ?
୮. କେତେବେଳେ ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ ?
୯. ଜଳର ଜାତୀୟ ଗୁଣ କ’ଣ ?
୧୦. ଆମେ ସବୁବେଳେ କାହାର ଟେକରଖି କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ଆବଶ୍ୟକ ?
୧୧. କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ସବୁବେଳେ କେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନଟି ପଚାରିବା ଆବଶ୍ୟକ ?
୧୨. ଜାପାନ ଜାତିର ଉନ୍ନତିର ମୂଳମନ୍ତ୍ର କ’ଣ ?
୧୩. ଜାତୀୟ ଜୀବନ କିପରି ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ ?
୧୪. ଡାହାଳ ଛୁଆଟି କଥା କହିପାରୁଥିଲେ କ’ଣ କହନ୍ତା ?
୧୫. ଦୋଷଗୁଣ ଦେଖିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖକଙ୍କର ବକ୍ତବ୍ୟ କ’ଣ ?
୧୬. ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ କେଉଁ ଗୁଣ ଶିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ?
୧୭. ସବୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସବୁଜାତିଙ୍କଠାରେ କେଉଁ ଗୁଣ ରହିଛି ?

ସପ୍ତସଙ୍ଗ ସରଳାର୍ଥ ଲେଖ :

୧୮. ଜାତିର ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ିଲେ ଜାତୀୟ ଲୋକେ ତହିଁର ସୁଫଳ ଭୋଗକରିବେ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
୧୯. ଯେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ବଳି ଦେବାକୁ ଶିଖି ନାହାନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତୀୟ ଜୀବନ ଗଠିତ ହୋଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ହେବ ।

୨୦. ସବୁବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସବୁ ଜାତିଙ୍କଠାରେ ଅନୁକରଣ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଗୁଣ ଅଛି ।
୨୧. ଜାତୀୟ ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲେ, ଜାତି ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ହେବ ।
୨୨. ସବୁ ସ୍ଥଳରେ, ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଜଳ ନିଜର ଜାତୀୟଗୁଣକୁ ଧାରଣ କରି ଜାତୀୟ ଜୀବନର ଟେକ ରଖୁଅଛି ।

ଦୀର୍ଘ ଉତ୍ତରମୂଳକ :

୨୩. ଜାତୀୟ ଜୀବନର ବିକାଶ ନିମିତ୍ତ କେଉଁ ଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ? ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ଆଲୋଚନା କର ।
୨୪. ଜାପାନୀ ଜାତିର କେଉଁ ଗୁଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିପାରିଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ପରା କି ଲାଭ ହୋଇଛି ?
୨୫. ପଠିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଅନୁସରଣରେ ଜାତିର ଦୋଷ ଗୁଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଲେଖକଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଆଲୋଚନା କର ।
୨୬. ଜଳ, ଡାହାଳ କୁକୁର, ଦେଶୀ କୁକୁର ଆଦିର ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଲେଖକ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି ଆଲୋଚନା କର ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

୨୭. ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଭାବନା ସମ୍ପର୍କିତ କବିତାମାନ ସଂଗ୍ରହକରି ପାଠ କର ।
୨୮. ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଧିବେଶନରେ ମଧୁବାବୁ ଯେଉଁ ଅଭିଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ସେଥିରୁ କିଛି ଅଭିଭାଷଣ ସଂଗ୍ରହ କରି ପଢ଼ ।

